

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Vannbering

Oppskr. av: Lektor R. Skjelmeind

(adresse): Kloftholm

Fylke: Munsbu

Herad: Ullensaker

Bygdelag: Sovesjøværet

Gard: Turvang, Kloftholm

G.nr. 23 Br.nr. 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Spørsmål 1. Ja, 2 bøtta og vassale, begge typen
 er blitt brukt i Ullensaker, men enkelte
 uten ut hulning, jeg har sett noen rechte
 runde, Ten alle brukt og linker de
 bøtta var ferdig til. Men skulle ha at
 vannbering på denne måte var slutt
 i Ullensaker lida et hundre år

Spørsmål 2. Men brukt vann fra kummen
 som ha et stykke på huset, og
 det opp i et kar i kjøkkenet eller
 i stall og fjøs, vasskar hadde en
 duffe. Jeg har sett en ha en hestevare
 over bøtta for at ikke vannet
 skulle skvete over
 Men har også brukt en sele mai
 en har enn mjølka på
 fjøset

Spørsmål 3. Nei, har ikke det. Men
 en type vannspannd på en
 slise på dammen

2

Spn. 4 Det var helst bestia som
 hadde vambeniga til fjor,
 men kona makte bare reuvarin
 til kjokket, og daun hini ble
 gjenne kalt "reivasshroin"
 Den la "lengere vekk fra
 huset, for at vannet ikke
 skulle fureuses

Spn. 5 Na er det slutt med
 reikt vambeniga, en har
 na pomper i huset, hos
 en da ikke har hykkvann
 Det ble brukt bade pa stall
 og ma bruk. De slarre gaide
 fikk pomper frit, disse var av
 bra, og slarre seg for 80
 ara, de var godt av en
 bondesmer ofert eller en annen
 nersingthg mann, men de var
 ofte i utland, mye kluss
 med dem

Spn. 6. ja en kjok ogva reuvarin
 for siste om videren

Spn. 7. I dag er innollet helt
 fradret, ja bare na vann
 til hus, for og stall. Det
 er umlag pomper, mange
 steder, da det ikke er
 hykkvann, er det umlag
 elektriske pomper med
 musekammer og fellerings

11
Dette blir en mere og mere
almennhet. De er få gamle
som bruker den gamle metoden
å brenne vann.

3
De er i Illensaker
anlagt et vannverk, men det
rekker ikke til alle deler i bygda,
men det er planer opppe om
å bygge et større vannverk
for en stor utbygd bygda, og
vannrettigheter er allerede sikret,
men når det kan bli
ferdig er usikkert å se noe
beholdning om i dag.

Man skylder på arbeidslyst
og matrialmangel.

Den
økonomiske side av saken
vinner nok.

Turvang 2/4 49

W. Gjølmerud

3045

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

akersk.
Ullensaker

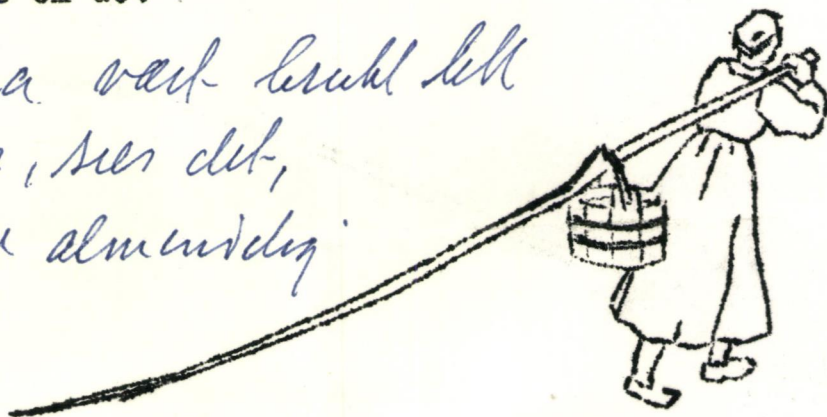
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det ?

Det skal ha vort brukt litt
i Ullensaker, men det,
mer neppe almenndig.

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel ?

Har ein bruka kumøkk til brensel ?

Nei nei; kn neppe
det

Tinnvann, Kløfta
11/3 49

R. B. Gjølmerud

3019

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING